

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 620
din 30.07.2008

Dosar nr: 203/2008

Petiția nr: 3888 din data de 10.03.2008

Petent: Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A. – Biroul Teritorial al S.N.P.P.C. Giurgiu

Obiect: neacordarea personalului contractual civil sporul de fidelitate și prima de concediu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A. – Biroul Teritorial al S.N.P.P.C. Giurgiu, loc. Giurgiu, Bd. CFR, nr. 9, județ Giurgiu

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, loc. București, P-ța Revoluției, nr. 1A, sector 1

I.3. Procedura de citare

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 22.04.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 3888/10.03.2008, petentul ne sesizează cu privire la faptul că personalul contractual civil din cadrul Biroului Teritorial al S.N.P.P.C. Giurgiu nu beneficiază de sporul de fidelitate și de prima de concediu. Astfel petentul arată că potrivit art. 47 din Legea nr. 138/1999: „personalul civil din ministerele și instituțiile centrale prevăzute la art.1 beneficiază de drepturile salariale reglementate în legislația aplicabilă în sectorul bugetar și de unele drepturi salariale prevăzute în prezenta lege”. Art. 49 din aceeași Lege prevede că: „Personalul civil din ministerele și instituțiile centrale prevăzute la art. 47, care desfășoară activități în condiții similare cu cele ale cadrelor militare, beneficiază de primele, sporurile și indemnizațiile acordate acestora, potrivit prevederilor aplicabile cadrelor militare în activitate.” Art. 37 alin. 2 prevede că „la plecarea în concediu de odihnă, polițistul primește o primă de concediu egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu”. De asemenea petentul arată că art. 6 din O.G. nr. 38/30.01.2003 prevede că „pentru activitatea desfășurată în instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în calitate de militar, polițist, funcționar public și personal contractual, polițiștilor li se acordă un spor de fidelitate de până la 20% din salariu de bază, în condițiile stabilite prin ordin al Ministrului de Interne.” Astfel a fost emis ordinul M.A.I. nr. 132/09.02.2004 care prevede că „polițiști, pentru activitatea desfășurată în instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în calitate de militar, polițist, funcționar public și personal contractual, beneficiază de un spor de fidelitate calculat la salariul de bază.” Încă de la nașterea acestor drepturi, salariații civili din cadrul M.I.R.A., nu au primit aceste drepturi

Întrucât, s-a apreciat în mod abuziv că numai polițiștii pot beneficia de aceste drepturi. M.I.R.A. acordă personalului civil care lucrează în condiții similare cu polițiștii, în temeiul art. 49 din Legea nr. 138/1999, doar anumite prime, sporuri și indemnizații care se acordă polițiștilor, mai puțin prima de concediu și sporul de fidelitate.

Petentul menționează că Tribunalul Timiș a admis cererea S.N.P.P.C. Timiș cu privire la o cauză având același obiect prin Sentința Civilă nr. 733/PI/29.03.2007. De astfel, prin adresa nr. 5896/17.04.2008, petentul răspunde citației Colegiului Director nr. 5176/02.04.2008, transmițând și Sentința Civilă nr. 733/PI/29.03.2007 a Tribunalului Timiș precum și alte sentințe civile favorabile pronunțate de către Instanțele din țară și având același obiect.

Prin adresa nr. 5169/02.04.2008 Colegiul Director a citat Ministerul Internelor și Reformei Administrative la sediul CNCD, solicitând și transmiterea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției. M.I.R.A. a răspuns solicitării Colegiului Director, prin adresa nr. 6021/21.04.2008, comunicând următoarele:

- Potrivit art. 47 din Legea nr. 138/1999, personalul civil din ministerele și instituțiile centrale prevăzute la art.1 beneficiază de drepturi salariale reglementate în legislația aplicabilă în sectorul bugetar și de unele drepturi salariale prevăzute în prezenta lege. Potrivit art. 49 din Legea nr. 138/1999, personalul civil din ministerele și instituțiile centrale prevăzute la art. 47, care desfășoară activități în condiții similare cu cele ale cadrelor militare, beneficiază de primele, sporurile și indemnizațiile acordate acestora, potrivit prevederilor aplicabile cadrelor militare în activitate. Așa numita prima de concediu reclamată de petent ca fiind acordată personalului militar în temeiul Legii nr. 138/1999, este în fapt solda acordată anticipat. Astfel potrivit art. 42 alin. 2 din Legea nr. 138/1999, la plecarea în concediu de odihnă, cadrele militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract primesc solda lunară cu anticipație, care se plătește cu cel puțin 5 zile înainte plecării în concediu.

- În ceea ce privește dreptul salarial suplimentar sub forma sporului de fidelitate, chiar dispozițiile O.G. nr. 38/2003 fac referire la acordarea acestor polițiștilor. Chiar din titlul actului normativ și anume *salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor*, reiese faptul că acest cadru normativ este aplicabil funcționarilor publici cu statut special, adică polițiștilor, iar nu personalului civil contractual din M.I.R.A.. Cât privește acordarea dreptului salarial suplimentar, într-adevăr potrivit art. 37 alin 2 din O.G. nr. 38/2003, la plecarea în concediu de odihnă, polițistul primește o primă de concediu egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu. Acest drept salarial suplimentar nu vizează personalul civil contractual din M.I.R.A., ci funcționarii publici cu statut special cărora le este aplicabil acest cadru normativ. Aceeași situație este aplicabilă și în cazul sporului de fidelitate care se acordă polițiștilor în baza art. 6 din O.G. nr. 38/2003, în considerarea atribuțiilor specifice ale acestei categorii de funcționarii publici cu statut special, pentru perioada în care au făcut parte din cadrele militare în activitate, au îndeplinit serviciul militar în termen sau cu termen redus, au fost elevi sau studenți ai unei instituții militare de învățământ, militari angajați pe bază de contract, concentrați, mobilizați sau în prizonierat. De aici rezultă condiția ca pentru ca aceste categorii de personal să beneficieze de sporul de fidelitate trebuie să aibă calitatea de polițiști, funcționari publici su statut special. Menționăm că atribuțiile funcționarilor publici, fie chiar și cu statut special, nu pot fi puse pe „picior de egalitate” cu atribuțiile personalului civil, atâta timp cât potrivit art. 2 din Legea nr. 188/1999, funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome.

- Precizăm că drepturile bănești convenite personalului contractual sunt prevăzute de dispozițiile O.U.G. nr. 24/2000 care la art. 1 alin 2 definește sintagma de personal contractual, acesta fiind personalul angajat în sectorul bugetar în funcții de

conducere sau în funcții de execuție, pe bază de contract individual de muncă, încheiat în condițiile legii. La Anexele nr. 1 și nr. 2 din O.U.G. 24/2000, sunt prevăzute funcțiile specifice personalului contractual din sectorul bugetar pentru M.I.R.A., și anume, în administrația publică centrală de specialitate: arhivist, arhivar, consilier, iar în administrația publică locală: inspector de specialitate, revizor contabil, referent de specialitate, ș.a.m.d. Dată fiind natura diferită a atribuțiilor exercitate de personalul contractual din sectorul bugetar, față de cele desfășurate de polițiști, apreciem ca fiind justificată stabilirea diferențiată a drepturilor salariale, inclusiv a celor cu caracter suplimentar invocate de petent ca fiind stabilite în mod discriminatoriu, în detrimentul personalului civil contractual care-și desfășoară activitatea în cadrul M.I.R.A.. Astfel, polițiștii îndeplinesc atribuții specifice, expres prevăzute de alin 1 art. 26 din Legea nr. 218/2002, în timp ce personalul contractual civil din M.I.R.A. îndeplinește atribuții stabilite în contractul de muncă. De menționat că O.U.G. nr. 24/2000 nu conține dispoziții în sensul acordării drepturilor salariale suplimentare sub forma sporului de fidelitate sau a primei pentru concediu de odihnă.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criteriile sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

Potrivit art. V din OUG nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției modifică OG nr. 137/2000 în sensul că „Sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării”.

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul reține că aspectele invocate de petent nu pot fi soluționate de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării deoarece potrivit prevederilor legale, CNCD nu are competența de a modifica acte normative, Curtea Constituțională decizând că legiuitorul este singura autoritate competentă care poate acorda drepturi salariale suplimentare, să stabilească beneficiarii precum și conținutul acestor drepturi, cu condiția să nu instituie privilegii sau discriminări în cadrul categoriilor de persoane aflate în situații identice. Colegiul Director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Clasarea dosarului

3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 20.11.2008

